

RZECZPOSPOLITA
POLSKA

Urząd Patentowy
Rzeczypospolitej Polskiej

(12) **OPIS PATENTOWY** (19) **PL** (11) **227724**

(13) **B1**

(21) Numer zgłoszenia: **416327**

(22) Data zgłoszenia: **29.02.2016**

(51) Int.Cl.

B29B 7/42 (2006.01)

B29B 7/50 (2006.01)

B29C 47/36 (2006.01)

B29C 47/38 (2006.01)

B29C 47/64 (2006.01)

B29C 47/66 (2006.01)

(54)

Wytlaczarka do tworzyw polimerowych

(43) Zgłoszenie ogłoszono:

22.05.2017 BUP 11/17

(45) O udzieleniu patentu ogłoszono:

31.01.2018 WUP 01/18

(73) Uprawniony z patentu:

POLITECHNIKA LUBELSKA, Lublin, PL

(72) Twórca(y) wynalazku:

JANUSZ WOJCIECH SIKORA, Dys, PL

JERZY RUNOWICZ, Lublin, PL

(74) Pełnomocnik:

rzecz. pat. Tomasz Milczek

PL 227724 B1

Opis wynalazku

Przedmiotem wynalazku jest wylączarka do tworzyw polimerowych przeznaczona, zwłaszcza do intensywnego uplastyczniania i mieszania tworzyw termoplastycznych.

Znane są dotychczas i stosowane różne konstrukcje ślimaków i cylindrów wylączarskich tworzących wylączarkę do tworzyw polimerowych.

Znane są z niemieckiego opisu zgłoszenia patentowego DE 3150719 kołki mieszające umieszczone w cylindrze, których wysokość można zmieniać poprzez ich wykręcanie lub wkręcanie. W innym niemieckim opisie zgłoszenia patentowego DE 3003615 na obwodzie cylindra wykonane są otwory, do których wprowadzono elementy ścinające w postaci kołków walcowych wchodzących prostopadle do osi ślimaka, których odległość od powierzchni ślimaka może być zmieniana za pomocą urządzenia z gwintem. Z kolei w jeszcze innym niemieckim opisie zgłoszenia patentowego DE 4012612 cylinder wylączarki zaopatrzony jest w zestawy kołków ułożonych w kilku płaszczyznach prostopadłych do osi cylindra i umieszczonych promieniowo nad powierzchnią rdzenia ślimaka. Połączone zestawy kołków wskutek mechanizmu śrubowego mogą opuszczać się i podnosić, a więc może być regulowana ich wysokość zagłębienia. Z kolei w europejskim patencie EP 0179315 opisany jest cylinder, który wyposażono w promieniowo wystające do wewnątrz nieruchome elementy mieszające, a sam cylinder składa się z pierścieni, co ułatwia wymianę elementów mieszających.

W książce R. Sikory pt. „Przetwórstwo tworzyw wielkocząsteczkowych”, wydanej przez Wydawnictwo Edukacyjne w Warszawie w 1993 r., strony 13–21, oraz z książki J. W. Sikory pt. „Selected problems of polymer extrusion”, wydanej przez Politechnikę Lubelską w Lublinie w 2008 r., strony 12–14 oraz 28–32, a także książki Ch. Rauwendaala pt. „Understanding extrusion” wydanej przez Hanser Publishers w Monachium w 1998 r., strony 84–96, oraz książki J. L. White i H. Potente pt. „Screw extrusion” opublikowanej przez Hanser Publishers w Monachium w 2002 r., strony 110–114, ślimaki układów uplastyczniających wylączarek mają elementy intensywnego mieszania i ścinania umieszczone w strefie intensywnego mieszania i ścinania, w strefie dozowania i na końcu strefy przemiany w postaci kołków, płytek jednostronnie i dwustronnie ściętych, rombów, wąskich lub szerokich pierścieni, otworów w zwojach, ułożonych losowo lub w rzędach. Jest znana z polskiego opisu patentowego PL 170848 wylączarka do przetwórstwa tworzyw mająca ślimak podzielony na swej długości na odcinki różniące się elementami geometrycznymi. Głębokość kanału śrubowego w tej wylączarce zmienia się według określonego algorytmu. Z innego polskiego opisu patentowego PL 172892 jest znana wylączarka ślimakowa ze ślimakiem umieszczonym w cylindrze, w którym są wykonane otwory dla umieszczonych w płaszczyznach promieniowych kołków, których osie są styczne do ściany cylindra. Kołki są umieszczone ukośnie w obszarach, w których ślimak jest zaopatrzony w pierścieniowe zgrubienia, a cylinder w pierścieniowe wybrania.

Wspólną cechą wszystkich przedstawionych i znanych rozwiązań konstrukcyjnych ślimaków jest niezmiennosc cech konstrukcyjnych oraz brak regulacji zmian geometrii elementów intensywnego mieszania i ścinania umieszczonych na powierzchni rdzenia ślimaka, i znajdujących się w strefie intensywnego mieszania.

Celem wynalazku jest zwiększenie intensywności uplastyczniania, w szczególności mieszania wylączanej masy w wylączarkach do tworzyw polimerowych oraz zwiększenie zdolności samoczyszczania wylączarki w stosunku do istniejących rozwiązań.

Istotą wylączarki do tworzyw polimerowych posiadającej cylinder z zamocowanymi kołkami i ślimak według wynalazku **jest to, że** na cylindrze zamontowana jest obrotowa tuleja o pofalowanej powierzchni wewnętrznej, do której przylega podstawa kołka zamocowanego suwliwie w otworze znajdującym się w ścianie cylindra. Korzystnie pomiędzy podstawą kołka a ścianką cylindra znajduje się sprężyna.

Korzystnym skutkiem wynalazku jest zwiększenie intensywności uplastyczniania i mieszania wylączanej masy w wylączarkach do tworzyw według określonej przez wewnętrzną powierzchnię tulei i jej prędkość obrotu, częstotliwości wysuwania oraz chowania kołków mieszających.

Przedmiot wynalazku w przykładzie wykonania zastał uwidoczniony na rysunku, na którym fig. 1 przedstawia półwidok–półprzekrój wylączarki z boku, natomiast fig. 2 – przekrój poprzeczny wylączarki wzdłuż linii A–A.

Działanie wylączarki do tworzyw polimerowych według wynalazku przebiega w ten sposób, że podczas procesu wylączania, na cylindrze 1 obraca się tuleja 4 o pofalowanej powierzchni 5 wewnętrznej. Kolejne wypusty pofalowanej powierzchni 5 wewnętrznej dociskają i odciążają kołki 2 za-

mocowanego suwliwie w ścianie cylindra 1. Pod wpływem ciśnienia wytłaczanego materiału oddziałującego na kołki 2 przemieszczają się one po odciążeniu przez powierzchnię tulei 4. Na postawę kołka 2 może oddziaływać również siła sprężyny 6 znajdującej się pomiędzy ścianką cylindra 1 a podstawą kołka 2.

Zastrzeżenia patentowe

1. Wytłaczarka do tworzyw polimerowych posiadająca cylinder (1) z zamocowanymi kołkami (2) i ślimak (3), **znamienna tym**, że na cylindrze (1) zamontowana jest obrotowa tuleja (4) o pofalowanej powierzchni (5) wewnętrznej, do której przylega podstawa kołka (2) zamocowanego suwliwie w otworze znajdującym się w ścianie cylindra (1).
2. Wytłaczarka według zastrz. 1, **znamienna tym**, że pomiędzy podstawą kołka (2) a ścianką cylindra (1) znajduje się sprężyna (6).

Rysunki

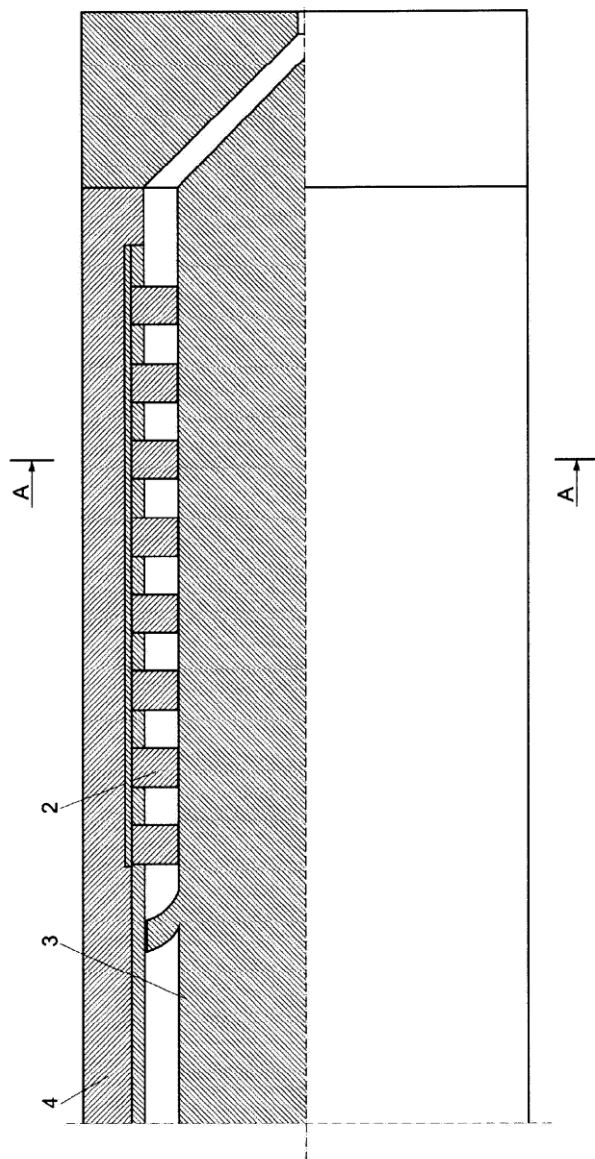

Fig. 1

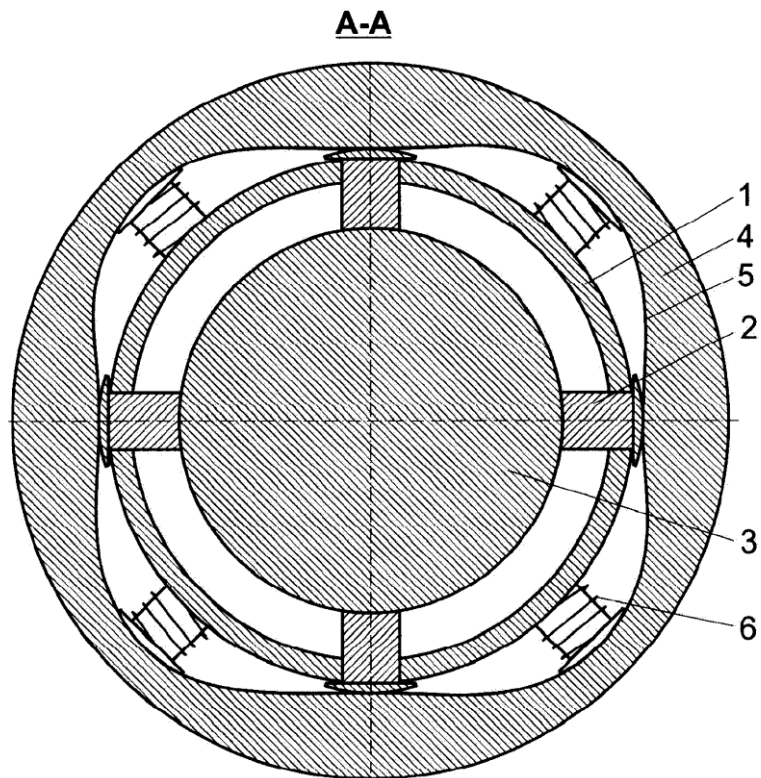

Fig. 2